

Öh, siis fela mind pelgamaast, ning
meelt årraheitmaast! — Wata nisug:
gune, ehk sellesarnane palluminne ja öhla:
minne so pattude párrast on vågga, on
ilmal järrele andmata tarvis, kui sa tah:
had peåstetud ning dñtsaks sada. Årra
jätta pallumata; årra jätta öhkamata,
funni sulle tdeks saab sanud, et Jummala
sünd wästo on wötnud, et ka sinna olled
rahho sanud Jummalaga. Saad sa
sedda vast ennese sees tunnud; küllab
siis saab so hing römus, surus römus
diskama, ja, römo fitust Jummala omma
Önnisteggi ale saulma, kes ni vågga ar:
molinne, ja kelle arm ja heldus käib ülle
innimesse moistusse, ja ei rági feel sed:
da, keige Temma taewalikko trööstimisse,
keige Temma úpris vågga immelikko jah:
hutamissegä, ias årra.

2) Edssisse ello:ning meleparrandamisse
nouus loe sedda pühha Jummala sanna ja

muud waimolikkud kirjad. Minne ka
pühha kotta, ni saggedaste, kui sa ias
jouad, ja kus Jummala sanna ka seál.

3) Põggene årraeksiatte, kui omma fei:
gesurematte waenlaste eest. Kissu en:
nast våggise keige pattuse seltsi ja dålatte
söbrusse seest vålja.

4) Otsi tðssisse riistirahiva söbrust ja
seltsi, ja sago nemmad omma armsa öppe:
tusse läbbi, sulle kassuks, ja laula ja pallu
Jummalat nendega. Anna ennast pal:
wele neist maenitseda, ja patto wästo
woitelsa. Teine rágigo teisele pühha jul:
gust süddamesse ja kindlat lotust Jum:
mala peale pühhitsemisseks ning ðige ello
juhhatamisseks.

5) Pallu Jummalat ka saggedaste
ommas üksikus kambris, ehk kus agga
tahhes, agga teistest näggemata. Pallu,
et Jummala sulle annaks tðssisse mele ja
süddant ilma kawwalusseta, et sa wahhest